

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Infamam propriæ personæ negligenter non impediens, peccat in seipsum,
& dicitur crudelis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

diaconus, imò simplex clericus habens iurisdictionem absoluere à minore excommunicatione multò magis quam potest absoluere à maiore: quoniam vtriusque absolutio non spectat ad potestatem ordinis, sed iurisdictionis.

Peccatum falsi multipliciter committi potest.

Falsarius tam monetæ, meniturarum & ponderum, quām scripturarum seu literarum aut sigillorum, peccat proculdubio mortaliter: quia interuenit ibi factum perniciosum ex suo genere. Posset tamē propter imperfectionem actus veniale tantum interuenire peccatum, vel ratione minimi nocimenti, vel quum ioci gratia alieno nomine qui fingit literas. Contingit quoque sine omni forti peccato fingere alieno nomine literas officiosè, dum vriliter agitur alterius negotium, nec dubitatur quod gratum erit illi cuius nomine scribitur. Et in huiusmodi priuatis literis alieno nomine factis, ratihabito à falsitate excusat.

*Infamiam propriæ personæ negligentem
non impediens, peccat in seipsum,
et dicitur crudelis.*

Famam propriam falso eruptam negligere tunc est peccatum, quum alis hoc nocet seu nocere timetur: nam fama propter alios nobis necessaria est. Et in tali casu dicit Aug. Qui confidens conscientiæ, negligit famam, crudelis est: quia aliorum animas occidit, vel blasphemantium viam Dei audita bonorum infamia, vel imitantium malum quod factum putat, excusando se super reputatos bonos. Verum iuxta occurris necessitatis casus & facultatem prouidendi, iudicandum est in singularibus de peccato hoc.

287